

LUCY MAUD MONTGOMERY

ANIA Z ZIELONEGO WZGÓRZA

•ANNE OF GREEN GABLES•

TEUMACZ — R. BERNSTEINOWA

ADAPTACJA — ANDRZEJ KONIC

MW

REŻYSERIA
MAREK GLIŃSKI

SCENOGRAFIA
KRZYSZTOF MOTYKA

— To jak, robimy wywiad z aktorką, czy nie?
— Również, oczywiście, że robimy!!! — W małym, ciasnym szkolnym kantorku rozległ się zgodny chór kilkunastu uczniowskich głosów.
— Kto to robi?
Chętnych było wielu. Każdy chciał rozmawiać z Anną Demczuk, odtwórczynią roli Ani. Ostatecznie uzgodniono, że rozszytu dostąpią: Baszka, Bożena i Adam.

Po kilku dniach zostajemy poproszeni do telefonu. Słuchawki „dopadła” Baszka. Drwonił Pan Rybka — kierownik Literacki. Zaprosił nas na spotkanie z Panią Demczuk.

— Przyjdźcie o 15⁰⁰. Tylko mi się nie spóźnić!

Punkt 15-ta wchodzimy do biura teatru. W jednym z pokoi czeka na nas sympatyczna i uśmiechnięta aktorka. Jest starsza od nas. Sprawia wrażenie nieco podenerwowanej; my również mamy tremę. Tłumaczymy:

Bożena — To nasz pierwszy wywiad i...

Ania — Mój też, nie martwcie się — odpowiada śmiejąc się Ania.

Pani Demczuk wygląda w wielkim fotelu na jenera drobniejszą i mniejszą niż jest w rzeczywistości. Po chwili milczenia odrywamy się nieśmiało.

Bożena — To może zacniemy?

„Maryna idzie w ruch”, rozmawiamy coraz płynniej i płynniej. Pytania, które mieliśmy na „szagawkach” stają się bezwytęczne. Rozmowa staje się coraz bardziej swobodna...

Adaś — Pani Aniu, co zrobić, aby zostać aktorem? Jaka szkoła trzeba ukończyć?

Ania — Droga w zaradzie jest jedna. Należy ukończyć szkołę średnią, a następnie szkołę aktorską.

Bożena — Czy w ten sposób wyglądała Pani droga do aktorstwa?

Ania — Nie, nierupetnie. Ja po maturze, nie wiedząc co ze sobą zrobić wstąpiłam do szkoły łabkarskiej. Uczę się jednocześnie pracowałam w teatrze. Od 1985 roku pracuję w Rzeszowie w teatrze dramatycznym.

Baszka — Czy ma Pani na swoim koncie dużo ról?

Ania — W teatrze łabkowym miałam ich wiele. Natomiast w teatrze dramatycznym Ania jest moją drugą, „wielką” rolą.

Baszka — A jaka była pierwsza?

Ania — Rola Marii w sztuce pod tytułem „Paryżanin”.

Adaś — Czy uważa Pani, że istnieje jakaś recepta na zostanie dobrym aktorem?

Ania — Jedyną receptą jest praca, której powinno towarzyszyć „zdriobto” talentu i wrażliwość na wszystko co nas otacza.

Baszka — Dlaczego według Pani ludzie zostają aktorami?

Ania — Czasem jest to przypadek, czasem przemyślana decyzja. Jednak zarówno w jednym jak i drugim przypadku wynika to stąd, że niektórzy ludzie nie mogą się pomieścić w otaczającym nas świecie i musi to znaleźć swoje ujście. Aktorstwo jest czymś trudnym ale i wspaniałym, to ciągła zabawa i ciężka praca.

Bożena — Jak czuje się aktor po zakończonym spektaklu?

Ania — Przede wszystkim jest zmęczony, ale to jest cudne zmęczenie, wszyscy stają się jedną rodziną, wisi jest niesamowita!

Bożena — A jak się Pani czuje w roli Ani — małej, rudej, piegowatej, słowem rakompleksionej dziewczynki?

Ania — Czuję się bardzo dobrze, bo sama mam wiele kompleksów ale i... wyobraźnię. Przez kilka tygodni, chodząc po ulicach przyglądałam się 11-latkom, chcąc uchwycić w nich to, co jest najistotniejsze.

Baszka — Czy trudno jest grać Anię?

Ania — ... dla Ani życie jest normalne, bogate, obfite w marzenia, słowem piękne. Aby to ukazać muszę być równie wrażliwa jak Ania, żeby nie spłyć tej postaci aby nie wyglądała na infantylną, śmieszoną i nieprawdziwą. W tym właśnie tkwi ogromna trudność. Ania musi być prawdziwa.

Adam — Czy nie wydaje się Pani, że problemy Ani są nieaktualne?

Ania — Naturalnie, że są aktualne. TV, radio czy nawet komputery nie wytrzymają konkurencji z bogatą wyobraźnią Ani. Na otwiera można w pewien sposób wpłynąć ale nie można go zupełnie zmienić.

OBSADA

ANIA	—————	ANNA DEMCZUK
MARYLA	—————	BARBARA BARDZKA
DIANA	—————	ELŻBIETA JABŁONKA (ADEPT)
PANI LINDE	—————	IRENA CHUDZIKÓWNA
MATEUSZ	—————	ADAM FORNAL

PREMIERA-GRUDZIEŃ 1986

Boiena — Czy nie uważa Pani, że „Ania z Zielonego Wzgórza” stała się opowieścią dla „gnecznych dzieci”, taką rewelacyjną historyjką „nie na czasie”, jednym słowem powieścią z myszką?

Ania — Chciałabym, aby na to pytanie odpowiedzieli sami widzowie, których serdecznie zapraszam na nasz spektakl.

Basia, Boiena, Adam — Dziękujemy za rozmowę.

LUCY MAUD MONTGOMERY urodziła się 30 listopada 1914 r. w Clifton na Wyspie Księcia Edwarda w Kanadzie. Bardzo wczesnie straciła rodziców. Matka, wnuczką zaopiekowali się dziadkowie mieszkający w niewielkim nadmorskim miasteczku Cavendish. Pisarka ukończyła studia na uniwersytecie i zajęła się dziennikarstwem, lecz szybko zrezygnowała z tej pracy, by pomóc osamotnionej babci. Zaczęła wtedy pracować jako nauczycielka nie porzucając twórczości literackiej. Próbowała pisać już jako mała dziewczynka. Po studiach, gdy zamieszkała z babcią powstało parę wierszy, drobnych utworów proratorskich nadtko kiedy akceptowanych i drukowanych przez czasopisma. Pierwszym sukcesem była „Ania z Zielonego Wzgórza”. W latach 1905-1906 powstała pierwsza powieść — została jednak odrzucona przez wydawców kanadyjskich. Natomiast wydana w 1908 r. w Bostonie (USA) „Anne of Green Gables” spotkała się z gorącym przyjęciem. Jej powodzenie obwarowały milionowe nakłady, liczne tłumaczenia, adaptacje sceniczne i ekranizacje. Dobre tomy „Ani” powstały na skutek prośb czytelników i każdy następny miał być ostatnim. Powstało ich wszystkich dziewięć, sama „Ania” była zamierzonym cyklem opowiadań do gazetki dla dzieci, który rozrósł się w powieść o romantycznej, egzaltowanej dziewczynie i jej ciągłych zabawnych nieporozumieniach z bardziej proraźnie nastawionym otoczeniem. Pani Montgomery napisała dwadzieścia trzy książki, ale spośród nich tylko te o Ani cieszą się powodzeniem i są czytane do dzisiaj. Lucy Maud Montgomery zmarła 24 kwietnia 1942 r. w Toronto, w tym roku po raz pierwszy wydano jej książki w Kanadzie. W Polsce pierwsze tłumaczenie pojawiło się w 1912 r. Później przyszły następne: „Ania z Avonlea”, „Ania na uniwersytecie”, „Ania z rumiastych Topali”, „Wymarzony dom Ani”, „Dolina Tury”, „Rilla ze Złotego Brzegu” i stanowią one najukochańszą porcję w niejednej domowej bibliotece.

A.F.

POZIOMO:

4) Osoba podpowiadająca aktorom tekst roli podczas przedstawienia. 6) Układ, opis realizacji tanecznego układu scenicznego. 7) Uryłek zawodu aktorskiego. 8) Ulica przy której mieści się teatr. 12) Imię opiekunki

Ani. 13) Imię przyjaciółki Ani. 14) Kolor włosów Ani. 15) Pokój, w którym aktorzy charakteryzują się i ubierają. 16) Nazwisko odwórczyni roli Ani

PIONOWO:

1) Pracownik teatru czuwający nad przebiegiem spektaklu od strony technicznej. 2) Opracowanie plastycznej oprawy widowiska. 3) Utwór literacki przystosowany do potrzeb teatru lub filmu. 5) Osoba mająca pieczę nad przedmiotami potrzebnymi na scenie podczas przedstawienia. 9) Za sceną. 10) Imię patronki rezerowskiego teatru. 11) Nazwisko autorki „Ani z Zielonego Wzgórza”.

M.C.H.

KOORDYNATOR PRACY ARTYSTYCZNEJ
MONIKA KOZIEN

KIEROWNIK TECHNICZNY
HENRYK KOPYCIŃSKI

KIEROWNICY PRACOWNI KRAWIECKICH
IZABELA WOJCIECHOWSKA
JÓZEF PODYMA

KIEROWNIK PRACOWNI STOLARSKIEJ
STANISŁAW BIELEND

PRACE MALARSKIE
ALICJA GODEK
CZESŁAW MAZIARZ

PRACE MODELATORSKIE
WŁADYSŁAWA MAJEWSKA

PRACE ŚLUSARSKIE
PIOTR PANEK

REKWIZYTOR
JUSTYNA MISTERGAZI

GŁÓWNY ELEKTRYK
WACŁAW ŻMUDA

ŚWIATEŁO
WIESŁAW SZALIŃSKI

AKUSTYK
ANDRZEJ MAŚCIDEK

BRYGADIER SCENY
PIOTR SZYMAŃSKI

KIEROWNIK BIURA OBSŁUGI WIDZÓW
CZESŁAW DRAG TEL. 322-52

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW
TEL. 320-01, 02 (centrala)

ASYSTENT REŻYSERA
ADAM FORMAL

INSPICJENT
JERZY DOBRZYŃIECKI

KONTROLA TEKSTU
ELŻBIETA JABŁONKA

PROGRAM PRZYGOTOWALI UCZNIOWIE
III LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO
IM. CYPRIANA KAMILA NORWIDA
W RZESZOWIE.

OPIEKUNOWIE:
BARBARA KANIK
MAŁGORZATA BALAWENDER-
-HIBSZ

JADWIGA RYBA

REDAKCJA

*Bożena Sabardasz
Barbara Smierek
Dorota Paśko
Renata Motarba
Joanna Rzepka
Hanna Jankowska
Adam Wójcik
Paweł Ciemlich
Krzysztof Chmura
Marek Wilexek
Piotr Porada
Joanna Futera
Anna Ochalik*

WYDAWCA - TEATR IM. WANDY SIEMASZKOWEJ W RZESZOWIE